

Underretning om saadanne Handlinger, saa vil Ministeren ogsaa herefter i Henhold til § 34, ganske uanset, om der er gaaet 6 Gange 6 Uger og mere til, siden Byraadet vedtog en saadan Beslutning, have den samme Ret. Om man nu med Ministeren vil føje Købstadforeningen ved ikke at give Amtmanden det Tilsyn, Borgmesteren nu har, den Anmeldelsespligt i givne Tilfælde til Ministeren, som jo ingen af de foreliggende Forslag har villet overdrage til den valgte Byraadsformand, saa maa man vist lade hele Paragraffen udgaa. Ved den nu foreslaaede Ændring er jo den tilsigtede Mening med § 12 — at der skal være en Mulighed for Ministeren til at blive underrettet om, hvad et Byraad foretager sig — ganske udgaaet, og i Stedet giver § 12 en Myndighed til Indenrigsministeren, som det er ganske overflødig og unyttigt at give i denne Paragraf, idet alt fornødent herom findes i § 34, og det, der gives Ministeren i § 12, forandrer jo slet intet i dette Forhold.

Idet jeg slutter mine i øvrigt overfor Lovforslaget anbefalende Udtalelser, vil jeg dog bemærke, at der efter min Mening vil være al Grund til foreløbig at se Sagen an, til paa ny at give den en Udvalgsbehandling. Dette staar i Forbindelse med mine Udtalelser om Magistratsforretningerne og Købstadforeningens Ønske om, at disse overdrages til Byraadsformanden. Det er jo nemlig bebudet, at vi i Slutningen af denne Maaned eller i næste Maaned faar forelagt Forslag om Retsplejens Ordning, og da der i dette netop med Hensyn til Embedsmændene vil findes væsentlige Afvigelser fra det i 1909 vedtagne Forslag om Rettens Pleje, synes jeg, at det er en Selvfølge, at det kommende Udvalg maa oppebie dette Forslags Fremkomst, oppebie, hvorledes den tilsigtede Ordning med de administrative, juridiske Embedsmænd her vil blive, og hvorledes disse vil blive fordelt over Landet. Thi det er jo meget muligt, at den nye Ordning, som vil blive foreslaaet, vil gøre det ønskeligt, ja maaske helt nødvendigt, at det fulde Borgmesterhverv, ikke blot Stillingen som Byraadsformand, men ogsaa Magistratsforretningerne, som nu tilsammen varetages af den paa Stedet boende Herredsfoged eller Byfoged, maa overgaa til andre, til Byraadet, til Byraadsformanden, saaledes som Købstadforeningen ønsker det, hvorved vi vilde naa til virkelig at faa folkevalgte Borgmestre.

Med disse Bemærkninger skal jeg an-

befale Lovforslaget til videre velvillig Behandling.

Hey: Jeg kan nøjes med at henvise til mine Udtalelser ved en tidligere Behandling af denne Sag, som vi nu ser for fjerde Gang her, og kan nøjes med at henvise til adskillige af de Bemærkninger, der er gjorte af de to første ærede Talere, ganske særlig hvad angaar Indholdet af § 8 i Lovforslaget. Egentlig maa jeg tilstaa, at jeg havde ikke tænkt, at vi skulde se dette Lovforslag i denne Samling. I Grunden er der vel nok et og andet, der tyder paa, at Begejstringen hos Folk ude i Landet er noget mindre, end den har været for dette Forslag. Endelig foreligger der nu paa Landstingets Bord Forslag til en Grundlovsændring, der, hvis den vedtages, i nogen Grad vil forandre de kommunale Byraads Karakter, og der er endvidere Udsigt til, at Loven om Rettens Pleje ogsaa i den nærmeste Fremtid vil komme til Behandling og, som den ærede sidste Taler meget rigtigt bemærkede, ikke vil undlade at kræve Udvalgsbehandling. Imidlertid: Hvis denne Sag gaar i Udvalg, hvortil den antagelig henvises, og hvis der i Udvalget skulde vise sig Mulighed for at komme ud over de Uoverensstemmelser, der kan være, er mine Meningsfæller og jeg rede til at medvirke til, at denne Sag kan finde en endelig Løsning.

Harald Jensen: Efter at de foregaaende Talere har ytret sig, og da disse jo repræsenterer de to store ledende Grupper her i Tinget, kunde jeg vel egentlig godt spare mig at udtale mig, da jeg jo hører til et absolut Mindretal saavel her i Tinget som i Udvalget. Det er jo i denne Sag som i alle andre de store Partier, der maa være de førende, saaledes at min Stilling vil være meget mere beskeden. Men jeg vil dog gerne benytte Lejligheden til at sige et Par Ord om Sagen.

Den højtærede Minister udtalte, den Gang han forelagde dette Forslag, at det var en Gæst, der kom ofte, og som var nær ved at blive en Ven af Huset. Jeg tror, at jeg kan give den højtærede Minister Ret i disse hans Udtalelser. Dette Forslag kom i sin Tid til Landstinget som en Gæst, men denne Gæst kom jo ikke saadan af Venskabsfølelse for den Sag, som egentlig laa for, nemlig Spørgsmaalet om Kommunernes Selvstyre, denne Gæst kom — det er sikkert og tydeligt